DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 25 stycznia 1967 Nr 1 Poz. 1—2

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

1

UCHWAŁA Nr VIII/50/66

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 15 grudnia 1966 r.

o pięcioletnim planie gospodarczym na lata 1966—1970 i kierunkach dalszego rozwoju województwa gdańskiego.

Rozdział pierwszy.

Główne kierunki rozwoju województwa gdańskiego na okres do roku 1980.

W oparciu o opracowane „Studium planu regionalnego województwa gdańskiego na okres do roku 1980", Wojewódzka Rada Narodowa uznaje za celowe przyjęcie wskazanych niżej podstawowych kierunków rozwoju regionu gdańskiego uwzględnionych — obok wytycznych władz centralnych — przy opracowaniu i uchwalaniu pięcioletniego planu gospodarczego województwa gdańskiego na lata 1966—1970.

Metoda ścisłego wiązania prac nad perspektywicznymi kierunkami rozwoju społeczno-gospodarczego i zasadami zagospodarowania przestrzennego województwa z konkretnym programem gospodarczym na okres pięcioletni, stanowi istotną, nową wartość metodologiczną w systemie planowania rozwoju regionu gdańskiego. Metodę tę należy stosować w dalszych planistycznych pracach nad pięcioletnimi planami gospodarczymi i perspektywicznym planem rozwoju gospodarczego województwa na okres do roku 1985.

I. Kierunki rozwoju podstawowych elementów specjalizacji funkcji gospodarczych województwa w gospodarce narodowej, określa się następująco:

1) dalsza rozbudowa istniejącej bazy produkcyjnej przemysłu z wyraźną preferencją gałęzi i branż wchodzących w zakres gospodarki morskiej;
2) wykształcenie wysoko wyspecjalizowanej produkcji dla potrzeb gospodarki morskiej z odpowiednim uwzględnieniem nowych asortymentów produkcji szczególnie z zakresu elektrotechniki i elektroniki;
3) budowa przemysłu wodochłonnego i wielkościekowego — w opraciu o wartości lokalizacyjne strefy dolnej Wisły;
4) przyśpieszenie rozwoju usług o znaczeniu ogólnopolskim (ponadregionalnym) we wszystkich rozwijanych dotąd kierunkach;
5) rozwinięcie dotychczasowych funkcji eksportowych rolnictwa w zakresie wyspecjalizowanej produkcji nasiennej (ziemniaki — sadzeniaki), produkcji materiału zarodowego bydła, a także funkcji w zakresie zaopatrywania statków i ruchu turystycznego;
6) dalszy rozwój turystyki nadmorskiej z wyraźnym priorytetem turystyki krajoznawczej — zgodnie z uchwałą Nr 9/XVII/64 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie ustalenia głównych kierunków zagospodarowania turystycznego województwa gdańskiego (Dz.Urz. WRN Nr 6, poz. 33).

II. Głównym ogniwem specjalizacji gospodarczej regionu gdańskiego w okresie perspektywicznym pozostanie gospodarka morska, a jej rozwój należy opierać na następujących wytycznych kierunkowych:

1) porty województwa gdańskiego winny mieć w zasadzie charakter uniwersalny, z jednoczesnym zachowaniem ich odcinkowej specjalizacji; wyposażenie techniczne portów powinno być dostosowane do wymogów i potrzeb nowoczesnej floty handlowej, między innymi do zwiększającego się tonażu statków oraz zwiększonej szybkości ich załadunku i wyładunku;
2) zlokalizowanie portów na terenie regionu gdańskiego powinno stać się przesłanką rozwoju przemysłu opartego na surowcach importowanych, a zwłaszcza przemysłu spożywczego oraz przemysłu chemicznego;
3) powinna nastąpić likwidacja istniejących dysproporcji między podstawowymi działami gospodarki morskiej, a opóźnionymi w rozwoju ogniwami jej towarzyszącymi, co wymaga:
   a) szybszego rozwoju przemysłu i usług kooperacyjnych z przemysłem stoczniowym, portami, rybołówstwem i żeglugą,
   b) rozbudowy urządzeń komunalnych, komunikacyjnych, energetycznych i zaplecza magazynowo-składowego,
   c) zabezpieczenia kwalifikowanej siły roboczej i kadr wysoko wyspecjalizowanych dla wymienionych działów gospodarki.

III. Istniejący stan zainwestowania i daleko posunięta koncentracja zakładów przemysłowych i usługowych w niektórych ośrodkach miejskich województwa, powodująca ostry niedobór męskiej siły roboczej, oraz wzrastająca nadal rola i zadania regionu w gospodarce narodowej — wynikające z położenia geograficzno-ekonomicznego — wymagają podjęcia zdecydowanych środków zmierzających do przeciwdziałania występującym trudnościom, szczególnie w dziedzinie zatrudnienia, w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej oraz w zakresie innych urządzeń towarzyszących. W tym celu należy:

1) rozszerzyć zakres mechanizacji i automatyzacji produkcji — w ramach modernizacji i rozbudowy bazy technicznej przedsiębiorstw;
2) rozwijać działy produkcji i usług charakteryzujące się wysokim udziałem zatrudnienia kobiet;
3) poprawić strukturę przestrzenną przemysłu poprzez deglomerację czynną i bierną z obszaru Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia zakładów o swobodnej lokalizacji, to jest nie związanych ściśle ze strukturą gospodarczą lub społeczną i potrzebami tego Zespołu.

IV. W dziedzinie turystyki ustala się następujące zasady polityki gospodarczej:

1) strukturę ruchu turystycznego należy przystosować do warunków regionu gdańskiego głównie poprzez rozwijanie form turystyki krótkopobytowej, co powinno przynieść pełniejsze wykorzystanie zasobów regionu i dać lepsze efekty gospodarcze;
2) obok rozwijania zaplecza obsługi turystyki krajowej i zagranicznej należy zapewnić rozwój ośrodków obsługi i wypoczynku świątecznego ludności miejscowej ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia;
3) zagospodarowanie terenów turystycznych powinno przebiegać w oparciu o zasadę koncentracji przestrzennej

i łączenia w toku planowania i budowy obiektów turystycznych wykorzystywanych w miesiącach letnich z obiektami o całorocznym okresie eksploatacji;

4) formy i typy zainwestowania turystycznego winny odpowiadać aktualnym możliwościom kraju oraz potrzebom i możliwościom regionu.

V. Urbanizacja regionu gdańskiego powinna przebiegać:

1) przy odpowiednim uwzględnieniu:
   a) dalszych przemian w strukturze społeczno-zawodowej ludności regionu — w kierunku wzrostu udziału ludności miejskiej oraz wiejskiej ludności pozarolniczej;
   b) wyższego niż dotychczas poziomu i tempa wzrostu urbanizacji regionu;
   c) wyższych niż przeciętne w kraju potencjalnych możliwości wzrostu dochodów ludności, wynikającego ze struktury rodzajowej zatrudnienia oraz wyższego wskaźnika produktywizacji osób w jednym gospodarstwie domowym;
   d) innej niż w kraju struktury wieku ludności;
2) poprzez szybsze niż dotychczas tempo przyrostu zasobów mieszkaniowych oraz urządzeń komunalnych i usługowych — tak aby w okresie lat 1970—1980 można było:
   a) wyrównać występujące dotychczas dysproporcje między przyrostem zasobów mieszkaniowych oraz urządzeń komunalnych i usługowych, a przyrostem ludności miejskiej;
   b) wyrównać dysproporcje między rozwojem budownictwa mieszkaniowego, a rozwojem urządzeń komunalnych i usługowych;
   c) zmniejszyć w maksymalnym stopniu dysproporcje pomiędzy warunkami bytowymi ludności miejskiej w różnych typach miast oraz ludności wiejskiej, a warunkami ludności miast większych; zagadnienie to winno być odpowiednio uwzględnione szczególnie w odniesieniu do rejonów, które narażone są na nadmierny odpływ ludności;
3) przy dalszej poprawie struktury techniczno-przestrzennej urbanizacji regionu — poprzez:
   a) ograniczenie tempa wzrostu aglomeracji Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia do wielkości uzasadnionych niezbędnymi potrzebami;
   b) przyśpieszenie rozwoju miast podregionalnych do wielkości miast średnich;
   c) stopniowe podnoszenie wybranych ośrodków gromadzkich do poziomu najniższych ogniw typu miejskiego;
   d) koncentrację zabudowy nierolniczej wsi w strefach rozwoju urbanizacji i stopniową likwidację osadnictwa rozproszonego.

VI. Intensyfikacja produkcji rolnej i dalsza zmiana struktury tej produkcji — w kierunku zapewnienia zgodności z dynamiką i strukturą potrzeb konsumpcyjnych ludności regionu oraz charakterem zadań eksportowych — powinna następować przy uwzględnieniu następujących potrzeb:

1) koncentracji kompleksowych inwestycji rolnych w rejonach o najkorzystnieszych warunkach glebowych i przyrodniczych;
2) maksymalnego zaspokojenia potrzeb inwestycyjnych państwowych gospodarstw rolnych w zakresie budownictwa mieszkaniowego, budowy obór, a także w zakresie melioracji oraz zagospodarowania towarzyszącego;
3) przejścia na systemy gospodarcze gwarantujące pełną realizację zadań w zakresie produkcji roślinnej — zwłaszcza zbóż i ziemniaków. Przewiduje się wstępnie przejście w niżej określonych rejonach na następujące systemy gospodarcze produkcji rolnej:

Nazwa regionu	Dominujące systemy gospodarcze	
	rok 1960	rok 1980
1	2	3
I Nadmorski	roślinno-hodowlany, paszowo-ziemniaczany, małointensywny	hodowlano-paszowo-ziemniaczany, z bydłem, intensywny
II Kaszubski	roślinno-hodowlany, wielostronny (ziemniaki), małointensywny	hodowlano-wielostronny (ziemniaki), intesywny
III Kociewsko-warmiński „Powiśle”	hodowlano-wielostronny, intensywny	hodowlano-wielostronny, z bydłem i trzodą chlewną, bardzo wysoko intensywny
IV Żuławski	hodowlano-paszowo-buraczany z bydłem	hodowlano-paszowo-buraczany, z bydłem, bardzo wysoko intensywny
V Podmiejski	hodowlano-paszowy z bydłem, intensywny	hodowlano-warzywno-paszowy, z bydłem, bardzo wysoko intensywny

Rozdział drugi.

Zasady zagospodarowania przestrzennego województwa.

I. Kierunkowa koncepcja zagospodarowania przestrzennego województwa gdańskiego powinna uwzględnić następujące potencjalne czynniki rozwoju tego regionu:

1) wykształcona — i wykazująca dalsze wyraźne tendencje rozwojowe — aglomeracja portowo-przemysłowa Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia; polityka lokalizacyjna w poszczególnych okresach pięcioletnich winna prowadzić do zabezpieczenia terenów niezbędnych dla przyszłego rozwoju gospodarki morskiej;
2) strefa o korzystnych warunkach techniczno-ekonomicznych lokalizacji przemysłu wodochłonnego i wielkościekowego — położona wzdłuż Wisły, zwłaszcza w rejonie Tczewa, Gniewu i Kwidzyna oraz wzdłuż Martwej Wisły (łącznie z rejonem jej ujścia);
3) korzystne warunki techniczno-ekonomiczne lokalizowania przemysłu o swobodnej lokalizacji w oparciu o rozwinięte dotychczas ośrodki przemysłowo-miejskie: Malbork, Starogard Gdański i Elbląg;
4) rejon potencjalnej lokalizacji kopalnictwa i przetwórstwa soli potasowych w okolicy Chłapowa koło Władysławowa;
5) nadmorska strefa koncentracji turystyki o znaczeniu krajowym, a szczególnie strefa pasa nadmorskiego od Łeby do Karwi, Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej od Mikoszewa do Piasków;
6) strefy — o korzystnych warunkach ekonomiczno-organizacyjnych i przyrodniczych — rozwoju rolnictwa w rejonie Żuław Delty Wisły, Powiśla i rejonu nadmorskiego.

II. W wyniku zakładanego rozwoju gospodarczego województwa i wykorzystania czynników rozwojowych określonych w ust. I niniejszego rozdziału, Zespół Portowo-Miejski Gdańsk-Gdynia pozostanie (tak jak i dotychczas) wiodącym ogniwem struktury przestrzennej gdańskiego regionu zurbanizowanego, a wykształcony dotychczas (w procesie oddziaływania tego Zespołu na województwo) układ węzłowy będzie nadal dominującym układem zagospodarowania przestrzennego o trwałych tendencjach dalszego rozwoju.

III. Uwzględniając zasady określone w ust. I niniejszego rozdziału — jako generalną prawidłowość struktury przestrzennej województwa — należy dążyć do stopniowego kształtowania struktury zdecentralizowanej, w szczególności poprzez stosowanie następujących zasad polityki w zakresie zagospodarowania przestrzennego:

1. Na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia należy ograniczyć lokalizowanie inwestycji budowlanych i przyjąć zasadę, że na obszarze tym można lokalizować tylko inwestycje związane z funkcjonowaniem tego Zespołu — przy równoczesnym rozwijaniu różnych form kooperacji oraz prowadzenia decentralizacji i deglomeracji funkcji Zespołu. Deglomerację należy rozumieć tu jako proces planowego hamowania stale występujących tendencji do nieuzasadnionej społecznie i ekonomicznie koncentracji działalności gospodarczej na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia.
   Ponadto na obszarze tego Zespołu należy udzielać priorytetu dla lokalizacji zakładów gospodarki morskiej.
2. W strefie od Tczewa do Wejherowa należy rozwijać wysoko uprzemysłowioną produkcję w gałęziach gospodarki o przewadze męskiej siły roboczej. Dotyczy to również ośrodka przemysłowego jakim jest miasto Elbląg.

3. Strefę stanowiącą najbliższe zaplecze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia — obejmującą Puck, Żukowo, Pszczółki, Tczew i Wejherowo — uznaje się za obszar, na którym niedopuszczalne jest lokalizowanie zakładów nie związanych z gospodarką tego Zespołu oraz z zasobami naturalnymi o znaczeniu krajowym.
4. Należy zapewnić dalszą poprawę struktury techniczno-przestrzennej urbanizacji regionu gdańskiego w drodze deglomeracji Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia, przyśpieszenia rozwoju ośrodków podregionalnych stopniowego podnoszenia wybranych ośrodków gromadzkich do poziomu najniższych ogniw typu miejskiego, koncentracji zabudowy nierolniczej wsi w ośrodkach rozwojowych i stopniowej likwidacji osadnictwa rozproszonego.
5. Ponadto należy zapewnić koncentrację przemysłu i wyspecjalizowanych usług dla ludności w podregionalnych ośrodkach usługowo-produkcyjnych obsługujących tereny zaplecza rolniczego w zasięgu około jednogodzinnej izochrony dostępności. Ośrodki te winny przejąć drogą deglomeracji odpowiednią część funkcji gospodarczych Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia i stać się podstawowym elementem dalszej krystalizacji nowej struktury społeczno-gospodarczej regionu w układzie zdecentralizowanym.
6. Ośrodki miejskie: Lębork i Kościerzynę uznaje się za obszary wymagające aktywizacji gospodarczej, między innymi w drodze lokalizowania w nich zakładów deglomerowanych z Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia.
7. W ośrodkach powiatowych należy udzielać priorytetu dla lokalizacji przemysłu przetwórczo-rolnego.
8. Należy także zapewnić kompleksową modernizację techniczną rejonów rolniczych o najbardziej dogodnych warunkach przyrodniczych i organizacyjno-ekonomicznych dla rozwoju rolnictwa, to jest Żuław Delty Wisły, Powiśla i rejonu nadmorskiego.

Rozdział trzeci.

Podstawowe założenia pięcioletniego planu gospodarczego województwa gdańskiego na lata 1966—1970.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz.U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz w wykonaniu uchwały Nr 219/66 Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1966 r. o pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1966—1970, Wojewódzka Rada Narodowa — na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz po wysłuchaniu dyskusji przeprowadzonej na dzisiejszej sesji — uchwala pięcioletni plan gospodarczy województwa gdańskiego na lata 1966—1970 wyrażony za pomocą układu zbiorczego podstawowych wskaźników tego planu oraz zadań, wytycznych, założeń i ustaleń zawartych w niniejszym rozdziale, a także w rozdziale czwartym uchwały.

I. Założenia ogólne.

1. Podstawowym założeniem planu gospodarczego województwa gdańskiego na lata 1966—1970 jest zapewnienie dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego regionu, w dostosowaniu do jego potencjalnych warunków, potrzeb społeczeństwa oraz roli w gospodarce narodowej.
2. Za podstawę do określenia kierunków i zasad rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego w latach 1966—1970, przyjmuje się kierunki i zadania wieloletnie ustalone w skali całej gospodarki narodowej oraz założenia dla okresu perspektywicznego — w dostosowaniu do aktualnych warunków tego województwa.
3. Zgodnie z morskim charakterem województwa gdańskiego, zasadniczym kierunkiem rozwoju jego gospodarki w latach 1966—1970 winno być dalsze rozwijanie gospodarki morskiej. Należy przy tym w sposób prawidłowy synchronizować rozwój pozostałych działów i gałęzi gospodarki województwa ze wzrostem ilości i potrzeb ludności, rozwojem całokształtu sił wytwórczych województwa gdańskiego i z jego rolą w gospodarce morskiej.
4. Zakłada się, że w latach 1966—1970 ludność województwa gdańskiego zwiększy się do około 1.470 tyś. osób (w końcu 1970 r.), województwo nadal zachowa charakter imigracyjny i nadal będzie występować w nim deficyt męskiej siły roboczej — wyrażający się w skali województwa brakiem około 3,7 tys. pracowników płci męskiej — z koncentracją tego deficytu na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia, gdzie będzie brakowało około 10 tys. tych pracowników.
5. Ustala się, że globalne nakłady inwestycyjne w gospodarce województwa gdańskiego w latach 1966—1970 wyniosą 37,5 mld. zł, w tym nakłady na inwestycje rad narodowych i spółdzielczości — realizowane w ramach terenowych planów gospodarczych — 13,5 mld. zł.

II. Gospodarka morska.

W podstawowych działach gospodarki morskiej zakłada się:
1) unowocześnienie produkcji statków towarowych i rybackich, ze specjalnym zwróceniem uwagi na dostosowanie ich wyposażenia do aktualnych standartów światowych;
2) oddanie w roku 1970 do eksploatacji statków morskich o łącznej nośności około 370 tyś. DWT (wobec 270 tyś. DWT w roku 1965);
3) poważne zwiększenie potencjału morskich stoczni remontowych oraz eksportu ich usług;
4) przystosowanie portów w Gdańsku i Gdyni do przyjmowania statków o dużej pojemności — przez pogłębienie akwenów portowych i mechanizację urządzeń przeładunkowych;
5) dalszy wzrost przeładunków w portach morskich województwa z 13.809 tyś. ton w roku 1965 do 14.200 tyś. ton w roku 1970 (bez paliw płynnych) oraz zmianę struktury tych przeładunków polegającą zwłaszcza na zwiększeniu udziału drobnicy;
6) poważne zwiększenie przez przedsiębiorstwa połowowe Wybrzeża Gdańskiego połowów ryb morskich z około 135 tys. ton w roku 1965 do około 226 tys. ton w roku 1970;
7) usprawnienie kooperacji w gospodarce morskiej zwłaszcza w zakresie elektrotechniki i elektroniki morskiej.

III. Przemysł

1. Deficyt męskiej siły roboczej, wskazuje na konieczność przechodzenia przemysłu województwa gdańskiego na wysoko wyspecjalizowaną i zautomatyzowaną produkcję przemysłową. Wymaga to dalszych nakładów na inwestycje odtworzeniowe i modernizację zakładów przemysłowych oraz poprawy stopnia wykorzystania środków zainwestowanych w przemysł — między innymi poprzez zwiększenie zmianowości.
2. Zakłada się, że przemysł uspołeczniony województwa gdańskiego powinien osiągnąć w roku 1970 wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych wynoszącą około 50 mld. zł, to jest wyższą o 47% niż w roku 1965.
3. W przemyśle zarządzanym centralnie przewiduje się między innymi:
1) oddanie do eksploatacji następujących nowych obiektów przemysłowych:
 a) fabryki superfosfatu potrójnego w Gdańsku,
 b) zakładów porcelany stołowej w Lubianie koło Kościerzyny,
 c) zakładów przemysłu odzieżowego w Wejherowie.
 d) okleiniarni w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Wejherowie,
 e) kaszarni i elewatora zbożowego w Kwidzynie,
 f) zakładu mleczarskiego w Gdyni;
2) rozbudowę:
 a) Zakładów Mechanicznych im. Gen. Karola Świerczewskiego w Elblągu,
 b) morskich stoczni produkcyjnych i remontowych w Gdańsku i Gdyni oraz
 c) szeregu zakładów przemysłu maszynowego, elektrotechnicznego, spożywczego i innych.
4. W przemyśle terenowym nadal będzie rozwijana — zgodnie z podstawowymi funkcjami tego przemysłu — produkcja rynkowa i kooperacyjna zwłaszcza w zakładach, które mogą zagwarantować wysoki poziom techniczny tej produkcji.
5. Ustala się, że w zakresie przemysłu terenowego należy zapewnić w latach 1966—1970:
1) zasadniczą poprawę jakości produkcji i lepsze jej dostosowanie do aktualnych potrzeb,
2) wzrost wartości produkcji globalnej według cen porównywalnych do 6,5 mld. zł, to jest o 35,4%,
3) wzrost wartości produkcji towarowej według cen zbytu do 6,9 mld. zł, to jest o 33,5%,
4) zwiększenie dostaw na zaopatrzenie rynku do 4,7

mld. zł — a więc co najmniej o 34,3% — oraz zwiększenie ich udziału w produkcji towarowej ogółem z 69,4% do 69,8%,
5) wzrost produkcji eksportowej o 21%,
6) dalszy rozwój produkcji w ramach kooperacji z przemysłem stoczniowym o 76,0%,
7) zwiększenie produkcji nakładczej o 87,0%.

6. W zakresie usług materialnych dla ludności — mając na względzie występujące dysproporcje między podażą a popytem — zakłada się wzrost ich wartości o 75,9% — do sumy 417,6 mln. zł. Inwestycje na ten cel wyniosą około 144 mln. zł. Rozwijać należy przede wszystkim usługi w zakresie branży metalowej mechaniki precyzyjnej, napraw radiotechnicznych i telewizyjnych, napraw pojazdów mechanicznych, remontów budowlanych oraz pralnictwa.

IV. Rolnictwo.

1. W latach 1966—1970 powinien nastąpić dalszy wzrost produkcji rolnej, a zwłaszcza zwiększenie produkcji roślinnej — przede wszystkim zbóż i ziemniaków — oraz produkcji mleka i żywca wołowego — głównie poprzez:
1) podwojenie dotychczasowej ilości zużycia nawozów sztucznych,
2) poprawę materiału siewnego,
3) pełne wykorzystnie rezerw gruntów Państwowego Funduszu Ziemi,
4) intensyfikację produkcji rolnej w poszczególnych rejonach,
5) podniesienie poziomu mechanizacji rolnictwa zwłaszcza przez dostarczenie mu 5.000 ciągników — o zwiększonej mocy i właściwościach wszechstronnego wykorzystania — oraz sprzętu towarzyszącego,
6) koncentrację sprzętu maszynowo-traktorowego w wytypowanych gromadach — w tym celu należy między innymi zorganizować 93 międzykółkowe i 62 gromadzkie bazy tego sprzętu,
7) intensyfikację produkcji na użytkach zielonych,
8) powiększenie bazy i zasobów paszowych przez lepsze wykorzystanie ziemniaków drogą rozbudowy zaplecza suszarniczego,
9) intensyfikację produkcji państwowych gospodarstw rolnych.

2. Pogłowie bydła w województwie powinno zwiększyć się do 380.000 sztuk, to jest o blisko 20%, w tym krów — do 190.500 sztuk, to jest o 21,3%, a średnia mleczność krów powinna osiągać poziom 2.900 litrów rocznie — w państwowych gospodarstwach rolnych średnio 3.250 litrów rocznie.

3. W oparciu o wyższą produkcję zbóż, zwiększoną produkcję warzyw i produktów rolnych na zaopatrzenie miast — jak mleko, jaja, żywiec — należy dążyć do zwiększenia skupu płodów rolnych, a zwłaszcza zbóż.

4. Na cele inwestycyjne rolnictwa przeznacza się w terenowym planie gospodarczym województwa na lata 1966—1970 nakłady w kwocie 3.782 mln. zł (bez wartości czynów społecznych), to jest o 70% wyższe niż w ubiegłym pięcioleciu, w tym na inwestycje państwowych gospodarstw rolnych — około 1.600 mln. zł, to jest 42,3% globalnych nakładów inwestycyjnych w rolnictwie. W odróżnieniu od sytuacji z ubiegłego pięciolecia, w którym 60,5% nakładów inwestycyjnych gospodarstwa te wykorzystały na odtworzenie zużytego majątku trwałego, w latach 1966—1970 nakłady będą wykorzystane na przyrost majątku trwałego państwowych gospodarstw rolnych, a ich inwestycje zmierzać będą do intensyfikacji produkcji rolnej oraz wyraźnej poprawy warunków socjalno-bytowych i kulturalnych pracowników tych gospodarstw.

5. W strukturze nakładów inwestycyjnych rolnictwa zwiększa się udział nakładów na melioracje — w związku z wprowadzeniem droższych rozwiązań i nowych rodzajów robót (dla wykorzystania ścieków, wybudowania deszczowni itp.) — na produkcję roślinną i zwierzęcą, oświatę rolniczą, mechanizację i zaopatrzenie rolnictwa w wodę; częściowo zmniejsza się natomiast nakłady na elektryfikację i agronomówki, które zostały doinwestowane w ubiegłym pięcioleciu.

V. Inwestycje i budownictwo.

1. Uwzględniając w ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych na lata 1966—1970 wynoszących 37,5 mld. zł, określone szacunkowo nakłady inwestycyjne spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych, przewidywaną wartość czynów społecznych, inwestycje prowadzone w trybie odrębnych przepisów, inwestycje własne przedsiębiorstw oraz nakłady inwestycyjne ze środków Społecznego Funduszu Budowy Szkół i Internatów, a także nakłady na budownictwo indywidualne (razem 4,6 mld. zł) — ustala się, że inwestycje produkcyjne powinny stanowić około 75%, a nieprodukcyjne około 25% globalnych nakładów inwestycynych województwa.

2. W związku ze zwiększeniem w latach 1966—1970 zadań inwestycyjnych w województwie gdańskim o 35% (w porównaniu ze stanem z lat 1961—1965) powinna nastąpić dalsza rozbudowa bazy produkcji budowlano-montażowej, uprzemysłowienie budownictwa oraz wzrost wydajności pracy w budownictwie.

3. Przewiduje się, że w latach 1966—1970 przedsiębiorstwa budowlano-montażowe województwa gdańskiego wykonają zadania w zakresie produkcji podstawowej o wartości 22.000 mln. zł, to jest o blisko 50,0% wyższe od zadań wykonanych w latach 1961—1965.

VI. Handel.

W zakresie handlu — celem usprawnienia zaopatrzenia ludności — należy zwiększyć ilość sklepów co najmniej o 12,0% w stosunku do stanu z roku 1965, a ich powierzchnię o 21,0%. Liczba zakładów gastronomicznych ogółem wzrosnąć ma o 17,0%. Obroty handlu uspołecznionego ogółem w latach 1966—1970 wzrosnąć powinny co najmniej o 35,0% i osiągnąć globalną wielkość 22.800 mln. zł, w roku 1970. Sprzedaż detaliczna wzrosnąć powinna w stosunku do stanu z roku 1965 co najmniej o 35,0%, a sprzedaż w zakładach gastronomicznych — o 40,0%.

VII. Komunikacja.

1. W zakresie komunikacji w latach 1966—1970 należy doprowadzić do dalszej poprawy stanu dróg lokalnych poprzez wykorzystanie przyznanych środków — w wysokości 205 mln. zł — na modernizację i konserwację 422 km dróg lokalnych oraz na budowę 42 mostów. Zakłada się wybudowanie 11 mostów oraz 16,7 km nowych odcinków dróg — szczególnie urządzeniowo-rolnych w rejonie Żuław i w rejonie nadmorskim.

2. W latach 1966—1970 nastąpi dalszy rozwój transportu samochodowego zarówno państwowej komunikacji samochodowej jak i transportu branżowego — przy pełnej koncentracji taboru. Tabor ten zwiększy się o 475 samochodów ciężarowych i 79 autobusów.

3. Zwiększenie ilości pojazdów samochodowych pozwoli Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej znacznie rozszerzyć działalność — między innymi przejąć do kompleksowej obsługi tory kolejowe ogólnego użytku w Gdańsku, Elblągu, Kościerzynie, Malborku, Starogardzie Gdańskim i Wejherowie.

4. W związku z przewidywanym wzrostem liczby osób dojeżdżających do pracy w Zespole Portowo-Miejskim Gdańsk-Gdynia, ustala się, że udział przewozów zamkniętych i przewozów za biletami miesięcznymi w transporcie osobowym państwowej komunikacji samochodowej wzrośnie z 38,3% w roku 1965 do 45% ogółu przewozów pasażerskich w roku 1970.

5. Polskie Koleje Państwowe przewidują między innymi zelektryfikowanie linii kolejowej Tarnowskie Góry-Gdynia, która będzie zasilana prądem o napięciu 3.000V, co pozwoli na skrócenie czasu przewozów towarowych i pasażerskich, a także na usprawnienie dojazdów do pracy.

VIII. Gospodarka komunalna.

1. Celem zahamowania i stopniowego likwidowania dysproporcji między tempem wzrostu liczby ludności, a tempem rozbudowy urządzeń komunalnych, na inwestycje komunalne województwa przeznacza się 937,8 mln. zł a na kapitalne remonty urządzeń komunalnych — 741,7 mln. zł.

2. Ponadto w zakresie gospodarki komunalnej w latach 1966—1970 należy:
1) zapewnić w jak najszerszym zakresie udział jednostek gospodarczych w inwestycjach komunalnych (szacowany na około 550 — 650 mln. zł);
2) kontynuować budowę:
   a) centralnego Wodociągu Żuławskiego,
   b) drogi państwowej Nr 1 w Gdańsku;
3) rozpocząć budowę sieci ciepłowniczej w Gdańsku („EC

Gdańsk II") i w Gdyni, kolektora sanitarnego Gdynia-Wejherowo oraz ujęcia wody powierzchniowej rzeki Redy dla potrzeb miasta Gdyni;

4) wprowadzić do komunikacji miejskiej co najmniej 322 jednostki przeliczeniowe taboru komunikacyjnego.

IX. Gospodarka mieszkaniowa.

1. Zakłada się wybudowanie w województwie gdańskim — w ramach programu budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego na lata 1966—1970 — 127,4 tyś. izb mieszkalnych o łącznej powierzchni użytkowej wynoszącej 1.899,4 tyś. m^2, to jest o 11,2% więcej aniżeli w ubiegłym pięcioleciu, z tego w ramach budownictwa spółdzielczego (powszechnego i zakładowego) należy wybudować mieszkania o łącznej powierzchni użytkowej 1.026,4 tyś. m^2. Zrealizowanie tego programu zapewni dalszą poprawę warunków mieszkaniowych ludności miast i osiedli oraz zmniejszenie przeciętnego wskaźnika zaludnienia izby mieszkalnej w miastach z około 1,37 osób na izbę w roku 1965 do około 1,27 osób na izbę w roku 1970.

2. Na kapitalne remonty budynków mieszkalnych rad narodowych przeznacza się 1.115 mln. zł.

X. Służba zdrowia i pomoc społeczna.

1. Celem zapewnienia dalszego zwiększenia i poprawy opieki lekarskiej, zakłada się, że w latach 1966—1970 zwiększy się ilość:

1) przychodni o 6 i aptek o 19, dla których planuje się wybudować lokale w ramach budownictwa towarzyszącego w osiedlach mieszkaniowych;
2) ośrodków zdrowia o 16,9% w stosunku do stanu z roku 1965;
3) łóżek w zakładach dla nerwowo i psychicznie chorych — o 1/4 istniejącego stanu;
4) miejsc w zakładach pomocy społecznej o 43,4%, to jest do 1.800 miejsc w roku 1970;

2. Z globalnych nakładów inwestycyjnych służby zdrowia i pomocy społecznej — planowanych na lata 1966—1970 w wysokości 240,2 mln. zł — przeznacza się:

1) 38,4% na zakłady lecznictwa zamkniętego,
2) 16,4% na zakłady lecznictwa otwartego
3) 9,9% na zakłady pomocy społecznej,
4) 3,5% na żłobki,
5) 13,4% na przedsiębiorstwa służby zdrowia,
6) 18,4% na inne zakłady służby zdrowia.

XI. Oświata.

W celu przygotowania dla potrzeb społeczno-gospodarczych niezbędnej ilości absolwentów liceów ogólnokształcących i szkół zawodowych oraz zapewnienia szkołom odpowiednich warunków materialnych dla realizacji reformy szkolnej, w zakresie oświaty zakłada się:

1) dalsze rozszerzenie sieci szkolnictwa podstawowego i zwiększenie ilości izb lekcyjnych w tym szkolnictwie o 681 izb, celem zapewnienia realizacji powszechności ośmioletniego nauczania dla zwiększonej liczby dzieci o 3,4%;
2) wydatne zwiększenie wyposażenia szkół w pomoce naukowe i urządzenia techniczne;
3) podniesienie sprawności i wyników nauczania;
4) zwiększenie naboru uczniów do klas pierwszych:
   a) liceów ogólnokształcących — o 3,1%
   b) zasadniczych szkół zawodowych — o 8,9%
   c) zasadniczych zawodowych szkół międzyzakładowych — o 15,9%,
   d) szkół przysposobienia rolniczego — o 66,2%;
5) wstrzymanie naboru do klas pierwszych liceów pedagogicznych.

XII. Kultura.

1. Rozwojowi społeczno-gospodarczemu w latach 1966—1970 towarzyszyć powinien odpowiedni wzrost aktywności ośrodków inspirujących i realizujących rozwój kultury. Dla zapewnienia niezbędnej siły i skuteczności oddziaływania tych ośrodków niezbędna jest możliwie jak najszersza koordynacja potencjału materialnego i zgodności planów pracy kulturalnej wszystkich ośrodków działalności kulturalnej. Tak skoordynowane ich działanie powinno być objęte odpowiednim programem zmierzającym głównie do zapewnienia właściwego rozwoju kulturalnego młodzieży pozaszkolnej, zwłaszcza niepracującej.

2. Zakłada się, że w latach 1966—1970 w ramach środków oddanych bezpośrednio do dyspozycji rad narodowych w zakresie kultury nastąpi:

1) dalsze podniesienie jakości pracy ośrodków oraz rozbudowa sieci placówek kulturalnych, dalsze upowszechnienie kultury i udostępnienie szerokiemu ogółowi dorobku ośrodków twórczych;
2) zwiększenie liczby bibliotek powszechnych ogółem o 8,5% z tego na wsi — o 4,8%, przy czym zakup książek do bibliotek wzrosnąć powinien corocznie średnio o 23% — 36% w stosunku do stanu z roku 1965;
3) uruchomienie dalszych 6 miejskich domów kultury, 20 wiejskich ośrodków kultury oraz 40 świetlic, które winny być utworzone w ramach akcji: „szkoła ośrodkiem życia kulturalnego na wsi";
4) oddanie do użytku nowego teatru w Gdańsku;
5) przeprowadzenie kapitalnego remontu teatru muzycznego w Gdyni;
6) rozpoczęcie budowy domu kultury w Kartuzach.

Rozdział czwarty.

Główne zadania w zakresie koordynacji rozwoju gospodarki województwa gdańskiego w latach 1966—1970.

W dotychczasowym rozwoju społeczno-gospodarczym województwa gdańskiego powstało szereg dysproporcji, których usunięcie powinno stanowić dla jednostek planujących i zarządzających gospodarką tego województwa, węzłowe zadanie w zakresie koordynacji rozwoju tej gospodarki.

Wojewódzka Rada Narodowa ustala następujące wytyczne zmierzające do usunięcia wspomnianych dysproporcji:

1. W zakresie gospodarowania siłą roboczą należy:

1) możliwie najoszczędniej gospodarować siłą roboczą na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia i tą drogą zmniejszać imigrację pracowników do tego Zespołu spoza województwa gdańskiego — do granic wyznaczonych przez maksymalną aktywizację własnych zasobów siły roboczej i maksymalne wykorzystanie zainwestowania majątku trwałego;
2) wykorzystać wszelkie możliwości aktywizacji zasobów siły roboczej na terenach dalszego zaplecza Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia położonych poza izochroną racjonalnych dojazdów do pracy w tym Zespole;
3) uzupełniać siłę roboczą w Zespole Portowo-Miejskim Gdańsk-Gdynia drogą organizowania dojazdów pracowników do tego Zespołu z terenu bliskiego zaplecza i imigracją niezaktywizowanych nadwyżek siły roboczej z dalszego zaplecza;
4) maksymalnie aktywizować zawodowo kobiety drogą szkolenia zawodowego i zwiększenia stanu zatrudnienia kobiet zwłaszcza w przemyśle na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia, na stanowiskach dostępnych dla kobiet, a uważanych tradycyjnie za męskie;
5) udzielać określonym przedsiębiorstwom (instytucjom) priorytetu w zakresie kierowania do nich pracowników — przez organy zatrudnienia — i w tym celu corocznie określać przedsiębiorstwa (instytucje) mające korzystać z tego priorytetu;
6) wykorzystywać przewidziane prawem możliwości wstrzymywania kierowania — przez organy zatrudnienia — pracowników do przedsiębiorstw nie wykonujących zaleceń dotyczących przestrzegania i stosowania odpowiednich zasad polityki w zakresie zatrudnienia;
7) przyśpieszyć proces mechanizacji większych przedsiębiorstw na terenia Gdańska i Gdyni oraz spowodować opracowanie programów ich mechanizacji i określenie w tym zakresie zadań dyrektywnych.

2. W zakresie budownictwa należy rozwój jego zdolności przerobowej dotyczącej produkcji podstawowej w latach 1966—1970 odpowiednio korelować nie tylko z przewidywanymi zadaniami ale i z ekonomicznie uzasadnioną rezerwą tej zdolności.

Ponadto należy zapewnić ogólny sukcesywny wzrost mocy produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano — montażowych, wyrażający się w poszczególnych pięcioleciach następującymi wskaźnikami wzrostu w stosunku do stanu z lat 1961—1965 przyjętego za 100:

1966—1970 r. — 150%
1971—1975 r. — 224%
1976—1980 r. — 293%

W tym celu należy dążyć do:

1) koncentracji budownictwa na obszarze województwa gdańskiego w ramach organizacyjnych resortu budow-

nictwa oraz rejonizacji działania przedsiębiorstw budowlanych szczególnie w budownictwie ogólnym;
2) dalszej specjalizacji produkcji budowlanej zarówno podstawowej jak też i pomocniczej, usług budowlanych, a także produkcji przemysłowej na potrzeby budownictwa — zgodnie z programem rekonstrukcji organizacyjno-technicznej budownictwa;
3) zabezpieczenia środków zapewniających rozwój mocy produkcyjnej budownictwa — zgodnie z programem, o którym mowa w pkt. 2;
4) rozwijania zdolności przerobowej przedsiębiorstw budowlanych przemysłu ciężkiego i lekkiego oraz zakładów i ekip budowlanych państwowych gospodarstw rolnych, kółek rolniczych i gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska";
5) zapewnienia przedsiębiorstwom wykonawstwa budowlanego priorytetu w zakresie kierowania do tych przedsiębiorstw osób poszukujących pracy.

3. W zakresie transportu należy:
1) zwiększyć tempo modernizacji i rozbudowy urządzeń transportowo-komunikacyjnych oraz dążyć do likwidacji stanu przeciążenia węzła komunikacyjnego Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia;
2) utrzymać prymat transportu kolejowego w obsłudze portów morskich oraz zwiększyć stopień wykorzystania żeglugi śródlądowej dla tych celów;
3) zapewnić wzrost udziału transportu drogowego w przewozach towarów;
4) zwiększyć zadania w zakresie przewozów osobowych, a zwłaszcza w zakresie obsługi dojazdów do pracy i szkół;
5) dążyć do gruntownej modernizacji obecnego układu komunikacyjnego na obszarze województwa, a zwłaszcza węzła komunikacyjnego na obszarze Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia poprzez przebudowę wlotów dróg do Gdańska i Gdyni, gdańskiego węzła kolejowego i dojazdów do portów morskich oraz budowę układu dróg kołowych umożliwiającego obejście tego Zespołu;
6) stan techniczny dróg przystosować do rosnących potrzeb przewozowych, drogi kołowe doprowadzić do stanu odpowiadającego normatywom, a ich sieć dostosować do potrzeb rolnictwa i układu wiejskiej sieci osadniczej;
7) zwiększyć przelotowość linii kolejowych, zwłaszcza wiodących do Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia, a przede wszystkim linii Lębork — Wejherowo — Reda — Gdynia — Gdańsk;
8) zwiększyć częstotliwość ruchu miejskiej kolei elektrycznej i przedłużyć trasę tej kolei w kierunku Pruszcza, a w następnym etapie — w kierunku Tczewa i ujednolicić napięcie sieci zasilającej tej kolei (3.000V), która jest i będzie głównym środkiem przewozowym dla rosnącej ilości pracowników dojeżdżających do pracy w ośrodkach przemysłowo-portowych;
9) uwzględnić stopień zużycia taboru komunikacyjnego wszystkich środków transportowych oraz braki ilościowe taboru kolejowego i żeglugi śródlądowej, które to braki wymagają uzupełnień;
10) aktywizować żeglugę śródlądową, która poza wymianą taboru wymaga systematycznej rekonstrukcji i uzupełniania urządzeń przeładunkowych przede wszystkim w portach rzecznych: w Malborku i Elblągu i w przeładowniach na Żuławach — kooperujących z portami morskimi;
11) modernizować i rozbudowywać urządzenia telekomunikacyjne zmierzając do tego by w roku 1980 na 1.000 mieszkańców przypadało 160 abonentów telefonicznych, a we wszystkich wsiach można było korzystać z łączności telefonicznej.

4. W zakresie energetyki należy przyśpieszyć rozbudowę bazy energetycznej województwa gdańskiego — w dostosowaniu do wzrastającego zapotrzebowania produkcji i zaopatrzenia socjalno-bytowego — i w tym celu ustala się następujące wytyczne:
1) planowane zmiany w strukturze bilansu energetycznego województwa powinny polegać na stopniowej eliminacji nieekonomicznego użytkowania bezpośredniego paliw pierwotnych przy równoczesnym zwiększaniu zużycia uszlachetnionych, wtórnych nośników energii — zgodnie z prawidłowymi kierunkami postępu technicznego i ekonomicznego w dziedzinie zaopatrzenia ludności i przemysłu w energię do celów bytowych i produkcyjnych;
2) postęp w zakresie energetyki powinien być osiągnięty zwłaszcza poprzez rozwijanie gazownictwa i ciepłownictwa w miastach oraz skojarzonej gospodarki energetycznej w przemyśle, a także poprzez budowę elektrociepłowni przemysłowych tam, gdzie pobieranie energii z elektrociepłowni zawodowych jest ekonomicznie nieuzasadnione;
3) pokrycie potrzeb województwa w zakresie gazownictwa wymaga przyśpieszenia rozpoczęcia budowy gazokoksowni okręgowej (proponowana lokalizacja w Pszczółkach koło Tczewa).

5. W zakresie iwestycji należy przeanalizować możliwości zwiększenia efektów inwestycyjnych w gospodarce komunalnej przez:
1) zapewnienie maksymalnego zwiększenia udziału jednostek planu centralnego w kosztach inwestycji komunalnych;
2) podjęcie dalszych starań zmierzających do szerszego wykorzystania przemysłowych ujęć wodnych dla celów komunalnych.

6. W zakresie rekreacji i zagospodarowania przestrzennego Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia należy:
1) opracować program budowy obiektów wypoczynku świątecznego, przystąpić do budowy tych obiektów zwłaszcza dla potrzeb mieszkańców tego Zespołu i miasta Elbląga, zagospodarować plaże położone na obszarze Zespołu oraz rozpocząć budowę parku kultury i wypoczynku na wzgórzach okalających ten Zespół;
2) przystąpić do zabudowy i odpowiedniego zagospodarowania części śródmieścia miasta Gdańska położonej w rejonie ulicy Rajskiej.

Rozdział piąty.

Wnioski, postulaty i postanowienia końcowe.

1. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przeanalizowania możliwości uwzględnienia w rocznych planach gospodarczych województwa gdańskiego następujących dodatkowych zadań:
1) dalszego powiększania udziału produkcji rynkowej oraz usług w globalnej wartości produkcji i usług przemysłu terenowego;
2) zorganizowania w jednym z zakładów produkcyjnych na obszarze województwa, produkcji i remontów urządzeń tak zwanej małej mechanizacji prac hodowalnych, podwórzowych i magazynowych;
3) spowodowania — drogą odpowiedniej pracy propagandowej i wyjaśniającej — zwiększenia wpływów funduszu gromadzkiego i wydatków z tego funduszu na cele drogowe;
4) przeanalizowania możliwości istotnego zwiększenia stopnia wykorzystania dróg wodnych województwa dla transportu towarów i osób — ze szczególnym uwzględnieniem zdolności przewozowej taboru Przedsiębiorstwa Żegluga Gdańska i skoordynowania usług transportowych tego Przedsiębiorstwa z działalnością innych przewoźników publicznych, a zwłaszcza Polskich Kolei Państwowych i państwowej komunikacji samochodowej;
5) zwiększenia nakładów inwestycyjnych na rozbudowę zaplecza miejskich przedsiębiorstw remontowo-budowlanych w ramach nakładów inwestycyjnych planu terenowego;
6) dalszego usprawnienia i programowania działalności gospodarki komunalnej — a zwłaszcza jej poczynań inwestycyjnych — drogą lepszego koordynowania działalności odpowiednich pionów organizacyjnych tej gospodarki, Wojewódzkiej Pracowni Planów Regionalnych, pracowni urbanistycznych i Biura Studiów Inżynierii Miejskiej;
7) budowy domu rencisty w Gdańsku.

2. Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz właściwych ministrów o pomoc w rozwiązaniu problemów warunkujących harmonijny rozwój województwa, a w szczególności o:
1) zapewnienie dalszego zwiększenia mocy przerobowej przedsiębiorstw budowlanych do wysokości gwarantującej pełne wykonanie zadań inwestycyjnych i remontowych, do czego konieczne jest zapewnienie tym przedsiębiorstwom odpowiedniego zaplecza; ponieważ niedobór mocy w latach 1966, 1967 i 1968 szacuje się na łączną wartość przerobu ok. 800 mln zł, Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z wnioskiem o rozpatrzenie możliwości zapewnienia wykonawstwa planowa-

nych zadań w terminie umożliwiającym przedstawienie tej sprawy na sesji w dniu 26 stycznia 1967 r.;
2) przyznanie państwowej komunikacji samochodowej dodatkowo 100 samochodów ciężarowych samowyładowczych oraz 50 autobusów i 20 przyczep autobusowych, a także zwiększenie dostaw środków transportu dla potrzeb komunikacji miejskiej w ilości 46 autobusów marki „Jelcz" oraz co najmniej 10 przyczepnych wozów tramwajowych — przy równoczesnym przyśpieszeniu planowanych dostaw tego taboru;
3) zwiększenie przydziałów środków transportowych dla organizacji handlowych (w tym również dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska") — proporcjonalnie do wzrostu obrotów tych organizacji —oraz zwiększenie środków na zaplecze obsługujące obrót towarowy ze wsią;
4) zapewnienie w centralnym planie inwestycyjnym nakładów na budowę i modernizację komunikacyjnej arterii przelotowej przebiegającej przez obszar Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia — zwanej „Drogą Państwową Nr 1";
5) dotrzymanie terminu rozpoczęcia budowy mostu na Wiśle w Kiezmarku (1968 r.) — zgodnie z uchwałą Nr 41/62 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1962 r.;
6) zwiększenie nakładów na utrzymanie dróg lokalnych — zgodnie z normatywnymi cyklami remontów tych dróg;
7) przyznanie nakładów inwestycyjnych na budowę dworców autobusowych państwowej komunikacji samochodowej w Gdańsku i Elblągu;
8) zwiększenie nakładów na kapitalne remonty obiektów szkolnych oraz służby zdrowia o 100 mln. zł;
9) zabezpieczenie nakładów inwestycyjnych na wyposażenie szkół w niezbędne pomoce naukowe;
10) ustalenie naboru uczniów do techników zawodowych na poziomie z roku 1965;
11) zwiększenie — w planie inwestycyjnym na lata 1966—1970 — nakładów inwestycyjnych w zakresie służby zdrowia o 35 mln. zł, z przeznaczeniem na wybudowanie dodatkowych 21 ośrodków zdrowia na wsi (co pozwoliłoby na zapewnienie ludności wiejskiej podstawowej opieki lekarskiej);
12) rozpoczęcie budowy szpitala w Wejherowie (jeszcze w bieżącym pięcioleciu) i przygotowanie budowy dwóch szpitali na obszarze Zespołu Portwo-Miejskiego Gdańsk-Gdynia (w następnym pięcioleciu) — celem uniknięcia dalszego pogarszania się wskaźnika zaspakajania potrzeb ludności w zakresie lecznictwa szpitalnego;
13) przyznanie dodatkowych nakładów inwestycyjnych na budowę:
a) oczyszczalni ścieków,
b) wodociągów w małych miastach i osiedlach, planowanych do realizacji w ramach inwestycji wspólnych;
14) zwiększenie nakładów inwestycyjnych na budowę obiektów kultury o 44 mln. zł — z przeznaczeniem między innymi na:
a) budowę domu kultury w Kościerzynie,
b) budowę kina w Gdańsku-Oliwie na obszarze osiedla „Przymorze",
c) opracowanie dokumentacji budowy teatru w Gdyni;
15) wybudowanie (kosztem 12 mln. zł) krytej pływalni w Akademickim Ośrodku Sportwym w Gdańsku;
16) zapewnienie przydziału nowego sprzętu — niezbędnego dla zaspokojenia potrzeb w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego — dla Wojewódzkiej Komendy Straży Pożarnej.

3. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku do:
1) dokonywania, w toku realizacji pięcioletniego planu gospodarczego województwa gdańskiego na lata 1966—1970, niezbędnych zmian tego planu wynikających z ustaw, uchwał Sejmu i Rady Ministrów oraz innych aktów prawnych określających roczne i wieloletnie zadania planowe;
2) zwiększania zadań określonych wymienionym planem w przypadkach gdy zapewni to niewątpliwe korzyści gospodarce województwa gdańskiego i pod warunkiem, że zwiększenie tych zadań nie spowoduje konieczności zwiększenia środków niezbędnych do ich realizacji, ustalonych w sposób dyrektywny, a zwłaszcza nakładów inwestycyjnych, funduszu płac, zatrudnienia, zaopatrzenia w artykuły rozdzielane centralnie i masę towarową ze źródeł centralnych.

4. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:
1) przeanalizowania — przy współudziale Komisji Planu i Finansów Wojewódzkiej Rady Narodowej — wniosków zawartych w uchwałach Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych o pięcioletnich planach gospodarczych powiatów (miast) na lata 1966—1970, wniosków wymienionej i innych Komisji tej Rady oraz postulatów wysuniętych w dyskusji na dzisiejszej sesji — a nie uwzględnionych w niniejszej uchwale;
2) ustalenia zakresu oraz sposobu realizacji tych wnisków i postulatów;
3) powiadomienia właściwych komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej i zainteresowanych Prezydiów Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych — w terminie do dnia 30 czerwca 1967 r. — o ustalonym zakresie oraz sposobie realizacji powyższych wniosków i postulatów.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Przewodniczący obrad
F. Gorczycka

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
P. Stolarek

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

2

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 30 grudnia 1966 r.

o nadaniu nazwy nowowybudowanej ulicy w Gdańsku-Oliwie na obszarze osiedla Przymorze.

Podaje się do wiadomości, że Miejska Rada Narodowa w Gdańsku uchwałą Nr VIII/28/66 z dnia 28 listopada 1966 r. nadała nowowybudowanej ulicy w Gdańsku-Oliwie nazwę „ulica Dąbrowszczaków". Ulica ta przebiega w kierunku północ-południe wzdłuż tzw. Zielonej Drogi na wysokości osiedla mieszkaniowego Duże Przymorze oznaczonego w czasie jego budowy literami A, B, C, D.

Przewodniczący Prezydium
Miejskiej Rady Narodowej
T. Bejm

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, I piętro, pokoje: Nr 133 H (Redakcja — tel. 31-68-21 wewn. 384) i Nr 131 (Administracja — tel. 31-68-21 wewn. 268).

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłaty na prenumeratę należy uiścić z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,10 zł.

Gdańskie Zakłady Graficzne, zam. 130 — Z-2